

Кой-то, какво-то търси, него и намира, ами какъ ся намира, бѣлило-то на харема у изложение-то, кое-то наистина може да е отечество-то му Турско? Европейки-те го иматъ въ прехубави стѣжъльца, позлатени и украсени съ разни цвѣтове, а харема го притежава въ твърдѣ прости гаванки. Тука не ся забелѣзваше хубави кутійки за него, а само нѣколко парчета кедрови дѣлгнести шишета, кои-то ся употрѣбляватъ и за теглѣние вѣжди-те. Това бѣше магеоническа-та кутійка, коя-то дава лустро на лице-то и исписва хубаво вежди-те.

Както всяка дѣржава си представи костюми-те, кои-то носятъ подданици-те ѳ, сѣщо и тука имаше вредъ наоколо и въ двѣ-те отдѣления, покрай стени-те всички костюми на народи-те, кои-то сѣставляватъ Турска-та Империя. Но тѣй представени грозно и невѣрно, що-то, наместо да привлекѣтъ вниманиѣ-то на чужденци-те за да полюбопитствуватъ що-годѣ, какви народи насѣляватъ, тази толкова близна Империя до Европа-та; напротивъ изведнажъ, отъ единъ поглѣдъ само, настрѣхвахъ косми-те на человекъ, като си докара на умъ, и си зададе питание: че какъ може человекъ да живѣе при таквизи грозни хора? Наистина, всички народности бѣхъ представени въ невѣрно начѣртание, съ исключение само на Гърци-те, между кои-то имаше и попове! Владика-та имъ (гърцки) наистина изглѣдваше като една чума, та Нѣнци-те много го възчудвахъ и по нѣкога нѣкои си говорихъ: Ist das der griechische Bischof, Gott im Himmel . . .

Между толкова много костюми, кои-то украсявахъ (!) турско-то отдѣление, наистина ся договѣдили нѣкои хора, та пратили и Български! И тѣй № 136 престаляваше една Българка отъ Едрине; № 230 отъ Коюнтепе; № 231 отъ Ахичелеби; № 235 отъ Раджасъ. № 122 престаляваше една Българка изъ Солунско окръжие, коя-то много очудвахъ за голѣмо-то ѳ облѣкло, а особно по извѣнрѣдния ѳ Костюмъ, кой-то ся отличаваше отъ всички. — Тя бѣше въ главъ-тѣ доста много съ чембери окичена и овързана, но като не стигаше тази накита, направила си отъ козеви вѣжя венець, съ увиснали поворки, като да бѣхъ нейни шевета отъ косса-та. Кръста ѳ (пояса) бѣше запасанъ съ нѣколко вѣжя, тѣй що-то ако ѳхъ премеримъ, ще намеримъ пречникъ ѳ съ 1 лактъ.

Друго по важно нѣщо да имаше въ това турско отдѣление, сѣвършено не. Турски-те кафенета, турския пазаръ, турски-те кафеджии, наистина не заслужватъ да ся поменуватъ, защото всякой ги е видѣлъ. Затова нека дадемъ тука единъ краткъ поглѣдъ и врѣхъ толкова говоримо-то Султаново сѣкровище, кое-то отнайпредъ много плашеше Европейци-те.

Сѣкровище-то на Султана,

Предъ всемирно-то Изложение.

Не трѣбва человекъ да си представя много високо, та подъ дума-та сѣкровище ще разбере нѣкой, че Султана си е при-